

Sygn. akt I CZ 24/07

POSTANOWIENIE

Dnia 27 kwietnia 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Józef Frąckowiak (przewodniczący)

SSN Elżbieta Skowrońska-Bocian (sprawozdawca)

SSN Dariusz Zawistowski

w sprawie z powództwa B. S.A.

przeciwko Z.K.

o zapłatę 103.274,17 zł,

i z powództwa wzajemnego Z.K.

przeciwko B. S.A.

o zapłatę 159.065,06 zł,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 27 kwietnia 2007 r.,

zażalenia pozwanego (powoda wzajemnego)

na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 15 stycznia 2007 r., sygn. akt [...],

uchyla zaskarżone postanowienie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 15 stycznia 2007 r. Sąd Apelacyjny odrzucił skargę kasacyjną pozwanego (powoda wzajemnego) Z.K. od wyroku tego Sądu z dnia 28 czerwca 2006 r. zapadłego w sprawie z powództwa B. S.A. o zapłatę. W uzasadnieniu Sąd wskazał, że pozwany nie określił w wyznaczonym terminie wartości przedmiotu zaskarżenia odrębnie dla powództwa głównego i odrębnie dla powództwa wzajemnego.

W zażaleniu na to postanowienie pozwany podnosi, że brak jest podstawy prawnej do odrębnego określania wartości przedmiotu sporu w odniesieniu do powództwa głównego i powództwa wzajemnego, a ponadto wartość przedmiotu zaskarżenia wskazana w skardze kasacyjnej była już uprzednio wskazywana przy apelacji. Przedmiotem zaś skargi kasacyjnej nie jest orzeczenie co do powództwa głównego i wzajemnego, ale orzeczenie oddalające apelację pozwanego.

Sąd Najwyższy zważył co następuje:

Zażalenie należy uznać za zasadne. Kontrola wartości przedmiotu zaskarżenia, jako jednej z przesłanek dopuszczalności skargi kasacyjnej, dokonywana przez sąd drugiej instancji nie może iść zbyt daleko. W rozpoznawanej sprawie pozwany już na poziomie apelacji określił wartość przedmiotu zaskarżenia na kwotę 159.065,06 zł. Taka sama wartość została wskazana w skardze kasacyjnej dotyczącej wyroku oddalającego apelację. Tym samym nie wystąpiły powody uzasadniające badanie podanej wartości przedmiotu zaskarżenia, gdyż wartość ta przekracza ustawową granicę wyznaczającą dopuszczalność skorzystania z tego środka zaskarżenia.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji (art. 394¹ w związku z art. 397 i 386 § 4 k.p.c.).